SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 519

ప్యారీ మరియు కో. లిమిటెడ్

వర్సెస్.

కమర్షియల్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్

మద్రాస్.

1952
ఏప్రిల్, 10

[సాయిద్ ఫజల్ అలీ, ముఖర్జీ మరియు దాస్ న్యాయమూర్తులు.]

సర్టియోరరీ (కింద కోర్ట్ కు ఆదేశం)--అవసరం ఉంటే తప్ప రిట్ (ఉత్తరువు) జారీ చేయబడదు, లేదా అమలులో లోపం, అధికార పరిధి--మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ చట్టం, 1947, ఎస్.51--లేబర్ కమీషనర్ నిర్ణయం--ముగింపు యొక్క.

హైకోర్టు రిట్ ఆఫ్ సర్టియోరరీని జారీ చేయజాలదు మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ చట్టం,1947 ప్రకారం లేబర్ కమీషనర్ తన అధికార పరిధితో తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని కొట్టివేయాలని హైకోర్టు రిట్ జారీ చేయజాలదు కేవలం అటువంటి నిర్ణయం తప్పు అనే కారణంతో.

మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ చట్టం, 1947, ఎస్. 51కింద లేబర్ కమిషనర్ మాత్రమే సరైన మరియు సమర్థ అధికారి ఆ సెక్షన్ కింద అతనికి సూచించిన ప్రశ్నలను నిర్ణయించడానికి మరియు లేబర్ కమిషనర్ నిర్ణయం అంతిమమైనది మరియు కోర్టులో సవాలు చేయవలసిన అవసరం లేదు.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 154 ఆఫ్ 1951. 1949, జనవరి 29న మద్రాసు లేబర్ కమీషనర్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వును అనుసరించి మద్రాసు హైకోర్టు (రాజమన్నార్ సి.జె. మరియు బాలకృష్ణ అయ్యర్ జె.) 1949, ఏప్రిల్ 1 వ తేదీ నాటి సివిల్ మిస్లయ్నియస్ పిటిషన్ నం.1317 ఆఫ్ 1949 లో ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి అప్పీలు.

ఎస్.సి. ఐజాక్స్ (ఎస్. ఎన్. ముఖర్జీ అతనితో పాటు), అప్పీలుదారు తరపున.

ప్రతివాది తరపున ప్రాతినిధ్యం లేదు.

1952. ఏప్రిల్ 10. కోర్టు తీర్పును వెలువరించింది

ముఖర్జీ జె. —ఈ అప్పీల్ మద్రాస్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఏప్రిల్ 1, 1949 నాటి ఒక సర్టియోరరీ కార్యవ్యవహారంలో ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా చేయబడింది, దాని ద్వారా మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ చట్టంసెక్షన్ 51 కింద ఏదైనా విచారణలో లేబర్ కమిషనర్ జారీ చేసిన

ఉత్తర్వులోని కొంత భాగాన్ని రద్దు చేయాలని న్యాయమూర్తులు సెర్టియోరారీ రిట్ జారీ చేయాలని ఆదేశించారు.

మన ప్రస్తుత ప్రయోజనం కోసం వాస్తవాలు ఒక పరిమితమైన పరిధిలో ఉన్నాయి మరియు ఈ అప్పీలులో పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అంశాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి పైన పేర్కొన్న మద్రాసు చట్టంలోని కొన్ని సంబంధిత నిబంధనలను గమనించడం మొదట సౌకర్యంగా ఉంటుంది. ఈ చట్టం 1947లో ఆమోదించబడింది మరియు పీఠికలో పేర్కొన్నట్లుగా, దుకాణాలు మరియు ఇతర సంస్థలలో పని పరిస్థితులను క్రమబద్ధీకరించడానికి వీలు కల్పించడం దీని ఉద్దేశం. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 14(1) పనివేళలపై చట్టబద్ధమైన పరిమితిని నిర్దేశిస్తుంది:

చట్టంలోని ఇతర నిబంధనలకు లోబడి, ఏ సంస్థలో పనిచేసే వ్యక్తి ఏ రోజులోనైనా 8 గంటలు మరియు ఏ వారంలోనైనా 48 గంటలకు మించి పనిచేయాల్సిన అవసరం లేదు లేదా అనుమతించబడదు.

సబ్-సెక్షన్‌కి జోడించిన నిబంధన , ఇందులో పేర్కొన్న నియమానికి మినహాయింపుగా, ఓవర్ టైమ్ వేతనాల చెల్లింపుకు లోబడి, ఓవర్ టైమ్ పనితో సహా పని వ్యవధి ఏ రోజునైనా 10 గంటలు మించకపోతే, మరియు ఏ వారంలోనైనా మొత్తం 54 గంటలు ఉంటే, ఈ చట్టబద్ధమైన పరిమితికి మించి ఏ సంస్థలోనైనా ఒక వ్యక్తిని నియమించడానికి అనుమతిస్తుంది. సెక్షన్ 31 ఇలా చెబుతోంది:

“ఏ సంస్థలోనైనా పనిచేసే ఏ వ్యక్తి అయినా ఓవర్ టైమ్ పని చేయవలసి వస్తే అటువంటి ఓవర్ టైమ్ పనికి సంబంధించి, అతను సాధారణ వేతన రేటు కంటే రెట్టింపు వేతనానికి అర్హుడు.”

సెక్షన్ 50 ప్రకారం ఏ సంస్థలోనైనా ఉద్యోగికి ఉన్న హక్కులు, విశేషాధికారాలు చట్టం సృష్టించిన హక్కుల కంటే అనుకూలంగా ఉంటే వాటిని పరిరక్షిస్తుంది.
ఆ సెక్షన్ ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: –

“ఏ ఇతర చట్టం, ఒప్పందం, ఆచారం ప్రకారం ఆ సంస్థను సంబంధించి ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన రోజున ఏ సంస్థలోనైనా పనిచేసే ఏ వ్యక్తికైనా ఉండాల్సిన హక్కులు లేదా అధికారాలను ఈ

చట్టంలో పొందుపరిచిన ఏదీ ప్రభావితం చేయదు. లేదా ఈ చట్టం కింద తనకు దక్కకలేసిన హక్కుల కంటే ఆ హక్కులు, విశేషాధికారాలు అతనికి అనుకూలంగా ఉంటే ఆ చట్టానికి వర్తిస్తాయి."

సెక్షన్ 51 దీనికి మాత్రమే సంబంధించిన మరో సంబంధిత సెక్షన్: –

"ఈ చట్టంలోని అన్ని లేదా ఏవైనా నిబంధనలు ఒక సంస్థకు లేదా దానిలో పనిచేసే వ్యక్తికి వర్తిస్తాయా లేదా సెక్షన్ 50 ఏదైనా కేసుకు వర్తిస్తాయా లేదా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమైతే, అది లేబర్ కమిషనర్ ద్వారా నిర్ణయించబడుతుంది మరియు దానిపై అతని నిర్ణయం అంతిమమైనది మరియు న్యాయస్థానంలో ప్రశ్నించబడదు."

అప్పీలుదారు మద్రాసులో వ్యాపారం చేస్తున్న లిమిటెడ్ కంపెనీ కాగా, ప్రతివాది అప్పీలుదారు కింద పనిచేసే వారితో సహా క్లెరికల్ ఉద్యోగుల సంఘం. 1948 నవంబరు 10న ప్రతివాది మద్రాసు లేబర్ కమీషనర్ ముందు షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ చట్టం లోని 51వ సెక్షన్ కింద ఒక దరఖాస్తును సమర్పించారు, ఉద్యోగుల హక్కులు, సౌకర్యాలకు సంబంధించి పిటిషన్ లో ప్రస్తావించిన కొన్ని ప్రశ్నలపై నిర్ణయం కోసం. ఉద్యోగుల తరఫున లేవనెత్తిన వాదనలకు హాజరై సమాధానం చెప్పాలని కమిషనర్ అప్పీలుదారు కు నోటీసు జారీ చేశారు. 1948 నవంబర్ 26న, పక్షాలు కమిషనర్ ఎదుట హాజరయ్యారు మళ్లీ ఆ తర్వాత డిసెంబర్ 16న న్యాయవాదులు వారికి ప్రతినిధ్యం వహించారు. పక్షాల వాదనలు విన్న తరువాత, వారు సమర్పించిన సాక్ష్యాలను పరిశీలించిన తరువాత, లేబర్ కమిషనర్ 1949 జనవరి 29 న తన నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నారు. ఉద్యోగులు లేవనెత్తిన ప్రశ్నలను కమిషనర్ ఆరు వేర్వేరు సమస్యల కింద వర్గీకరించారు మరియు వాటిలో రెండు అంశాలు, మన ప్రస్తుత ప్రయోజనం కోసం ముఖ్యమైనవి, ఈ క్రింది విధంగా పదాలు ఉన్నాయి: –

సమస్య నెం.5. అక్టోబర్ 12, 1948 నుండి వారపు రోజుల్లో పని గంటలు 6 నుండి 6 1/2 కు పెరిగాయా మరియు పెంపు అనుమతించదగినదా?

సమస్య నెం.6. సాధారణ పనివేళల తర్వాత ఉద్యోగులు చేసే పనికి సాధారణ రేట్ల కంటే రెట్టింపు ఓవర్ టైమ్ వేతనాలు చెల్లించకూడదా?

సమస్య నెం.5 పై కమిషనర్ నిర్ణయం తీసుకున్నారు, ఈ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన 1948 ఏప్రిల్ 1వ తేదీకి ముందు కంపెనీ పనివేళలు ఆరున్నరగా ఉండేవని, ఇప్పుడు కూడా అవి అలాగే కొనసాగుతున్నాయని,

1948 అక్టోబర్ 12 నుంచి అమల్లోకి రావాల్సిన సర్క్యులర్ జారీ చేసిన మాట అది వాస్తవమే , దీని కింద మధ్యాహ్న భోజన విరామాన్ని అరగంట తగ్గించారు , కానీ అదే సమయంలో కార్యాలయ పనివేళలకు సంబంధించి అన్ని పనిదినాల్లో సాయంత్రం 5.30 గంటలకు బదులుగా సాయంత్రం 5 గంటలకు సాధారణ ప్రజలతో వ్యాపారం కోసం మూసివేయాలని ఆదేశించారు.

సమస్య నెం.6కు సంబంధించి లేబర్ కమీషనర్ మొదటగా గమనించినది, బయటి ప్రజలతో వ్యాపారం జరిపే కొన్ని గంటల వ్యాపార సమయాలను నిర్ణయించడం చాలా సంస్థలలో ఆనవాయితీగా ఉన్నప్పటికీ, అవి 'వాస్తవ ఉపాధి గంటలు కావు మరియు వాస్తవానికి ఉద్యోగులు ఈ పనివేళలకు వెలుపల పనిచేస్తారు, రోజుకు 8 గంటల చట్టబద్ధమైన పరిమితిని మించనందున , వారికి ఎటువంటి అదనపు వేతనం ఇవ్వబడదు. సాధారణ పనిగంటలను ముందుగా నిర్ణయించి, కచ్చితంగా పాటిస్తే, ఉద్యోగులు ఆ గంటలు మాత్రమే పనిచేసే హక్కు లేదా సౌలభ్యం పొందేవారని , వేతనాలు అనుగుణంగా పెంచకుండా ఎక్కువ గంటలు విధించకుండా చట్టంలోని సెక్షన్ 50 కింద రక్షణ పొందే హక్కు ఉంటుందని కమిషనర్ అభిప్రాయపడ్డారు. ఇలాంటి సందర్భాలలో మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ రూల్స్ లోని రూల్ 10 ప్రకారం సాధారణ గంటల కంటే ఎక్కువ, చట్టబద్ధమైన గంటల కంటే తక్కువ పని చేసినందుకు సాధారణ రేటుకు పరిహార వేతనాలు చెల్లిస్తే సరిపోతుందని కమిషనర్ చెప్పారు. అయితే రోజుకు 8 గంటలు లేదా వారానికి 48 గంటల కంటే ఎక్కువ పని చేస్తే చట్టంలోని సెక్షన్ 14(1) నిబంధన మరియు సెక్షన్ 31 ప్రకారం సాధారణ రేటుకు రెట్టింపు వేతనాలు చెల్లించాలి. ఈ అంశానికి సంబంధించి కమీషనర్ చేసిన తీర్మానాన్ని ఆయన ఈ క్రింది మాటలలో వ్యక్తీకరించారు:

"మెసర్స్ ప్యారీ అండ్ కంపెనీ ఉద్యోగుల కేసు మనుపటి కేటగిరీ కిందకు వస్తుందని, చట్టబద్ధమైన గంటలు దాటితేనే ఈ కంపెనీలోని ఉద్యోగులకు ఓవర్ టైమ్ వేతనాలు లభిస్తాయని తాను భావిస్తున్నాను."

ఈ ఉత్తర్వు, పైన చెప్పినట్లుగా, 1949 జనవరి 29 న చేయబడింది మరియు ఫిబ్రవరి 16 న

ప్రతివాది సంఘం మద్రాసులోని హైకోర్టులో ఒక పిటిషన్‌ను దాఖలు చేసింది, దానిని రద్దు చేయడానికి సర్టియోరారీ యొక్క రిట్ కోసం ప్రార్థించింది. ఈ దరఖాస్తును ఇద్దరు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం విచారించింది మరియు 1949 ఏప్రిల్ 1 నాటి తీర్పు ద్వారా, విజ్ఞులైన న్యాయమూర్తులు ఈ పిటిషన్

ను పాక్షికంగా అనుమతించారు మరియు చట్టబద్ధమైన గంటలు దాటితేనే అప్పీలుదారు యొక్క ఉద్యోగులు ఓవర్ టైమ్ వేతనాలకు అర్హులని నిర్ణయించినంత వరకు లేబర్ కమిషనర్ ఉత్తర్వులను రద్దుచేశారు. ఆ నిర్ణయం యొక్కఔచిత్యాన్ని ఈ అప్పీలులోమా ముందు సవాలు చేయబడింది.

ప్రతివాది మా ముందు ప్రాతినిధ్యం వహించకపోవడం మరియు అప్పీలును ఏకపక్షియముగా విచారించాల్సిరావడం కొంత దురదృష్టకరం. అయితే పిటిషనర్ తరఫున హాజరైన శ్రీ ఐజాక్స్ తనకు చేతనైనంత సహాయం చేసి, అన్ని ముఖ్యమైన వాస్తవాలను మరియు సంబంధిత చట్టనిబంధనలను మా ముందు ఉంచారు. ఈ విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత హైకోర్టు ఉత్తర్వులను సమర్థించలేమని, ఈ అప్పీలును అనుమతించాలని అభిప్రాయపడుతున్నాము.

ఉద్యోగులను రోజుకు ఆరున్నర గంటలకు మించి పని చేయమని కోరే హక్కు కంపెనీకి ఉందాఅని అసోసియేషన్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నకు లేబర్ కమిషనర్ సమాధానం చెప్పకపోవడం అనే ప్రాతిపదికపై హైకోర్టు తన నిర్ణయాన్ని వెలువరించినట్లు తెలుస్తోంది. పనిగంటలను రోజుకు ఆరున్నర గంటలుగా నిర్ణయించినా, చట్టబద్ధమైన గంటలు దాటితేనే ఉద్యోగులకు ఓవర్ టైమ్ వేతనాలు అందుతాయని లేబర్ కమిషనర్ చెప్పడం సరికాదని గౌరవ న్యాయమూర్తి అభిప్రాయపడ్డారు.

ఇదివరకే సూచించినట్లుగా, సాధారణ పనిగంటలను ముందుగా నిర్ణయించి, కచ్చితంగా పాటిస్తే, ఉద్యోగులు వేతనాలు అనుగుణంగా పెంచకుండా ఎక్కువ గంటలు పనిభారం విధించకుండా చట్టంలోని సెక్షన్ 50 కింద రక్షణ పొందే హక్కు ఉంటుందని కమిషనర్ అభిప్రాయపడ్డారు. ఇలాంటి సందర్భాల్లో మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ రూల్స్ లోని రూల్ 10 ప్రకారం అనుమతించిన పరిహార వేతనాల స్థాయిలోనే పెరుగుదల ఉండాలని లేబర్ కమిషనర్ పేర్కొన్నారు.
అయితే, ఈ పెంపు చట్టబద్ధమైన కాలపరిమితి కంటే ఎక్కువగా ఉంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 31 ప్రకారం ఉద్యోగులకు రెట్టింపు రేటుకు వేతనాలు లభిస్తాయి. ఈ నిర్ణయం సరైనది కావచ్చు లేదా కాకపోవచ్చు, కానీ లేబర్ కమీషనర్ అధికార పరిధి లేకుండా లేదా తన అధికార పరిధికి మించి వ్యవహరించారని సూచించబడలేదు మరియు సూచించలేము. మద్రాసు షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం ఆ సెక్షన్ లో ప్రస్తావించిన ప్రశ్నలను నిర్ణయించడానికి లేబర్ కమిషనర్ మాత్రమే సరైన, సమర్థవంతమైన అధికారం కలిగి ఉంటారు. లేబర్ కమీషనర్ నిర్ణయమే అంతిమమైనది మరియు ఏ న్యాయస్థానంలోను సవాలు చేయవలసిన అవసరం లేదని దానిలో స్పష్టమైన నిబంధన ఉంది. ప్రస్తుత

కేసు లో ప్రతివాది లేబర్ కమిషన్ ముందు ఈ విషయాన్ని తీసుకోలేపిటిషన్ లో లేవనెత్తిన ప్రశ్నపై తన నిర్ణయాన్ని ఆపాదించారు. కమీషనర్ ఖచ్చితంగా ప్రశ్నను నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది మరియు అతను వాటిని నిర్ణయించారు. అతి ఘోరంగా , అతను ఒక తప్ప నిర్ణయానికి వచ్చి ఉండవచ్చు, కానీ నిర్ణయం తీసుకోవడానికి పూర్తిగా లేబర్ కమీషనర్ పరిధిలో ఉన్న ఒక అంశానికి సంబంధించి, అది దేనితోనూ సంబంధం లేని ఒక అంశానికి సంబంధించినది, ఇది అతని అధికార పరిధిని ప్రభావితం చేసే తప్ప నిర్ణయం . సహజ న్యాయ సూత్రాలకు విరుద్ధంగా లేబర్ కమిషనర్ అవలంబించిన విధానంలో ఎలాంటి పొరపాట్లు, అవకతవకలు జరిగినట్లు కేసు రికార్డులో పేర్కొనలేదు . అందువల్ల న్యాయ లేదా పాక్షిక న్యాయ విధులను నిర్వర్తించే అధికారాలు కలిగిన దిగువ ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులను లేదా ప్రొసీడింగ్ను తొలగించడానికి ఉన్నత న్యాయస్థానం సెర్షియోరారీ రిట్ జారీ చేయడానికి ఇక్కడ ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. హైకోర్టు నిజంగా చేసింది అప్పీలు కోర్టు అధికారాలను ఉపయోగించి లేబర్ కమిషనర్ నిర్ణయంలో తప్పిదంగా భావించిన వాటిని సరిదిద్దడమే. ఇది స్పష్టంగా అది చేయలేదు . లేబర్ కమీషనర్ తాను నిర్ణయించవలసిన ఒక విషయాన్ని నిర్ణయించకుండా వదిలేస్తే పరిస్థితి మరోలా ఉండేది మరియు అటువంటి సందర్భంలో ఒక మాండమస్, తాను విడిచిపెట్టిన ప్రశ్నను నిర్ణయించమని అధికారాన్ని ఆదేశిస్తు , చట్టబద్ధంగా జారీ చేయవచ్చు. (1);

కానీ అటువంటి నిర్ణయం తప్ప అనే సాకుతో దిగువ ట్రిబ్యునల్ అధికార పరిధితో ఇచ్చిన తీర్పను రద్దు చేయడానికి ఎటువంటి సెర్టియోరారీ అందుబాటులో లేదు. కాబట్టి హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నిస్సందేహంగా చెల్లనిది అని మా అభిప్రాయం. మేము తీసుకున్న అభిప్రాయం దృష్ట్యా, ఇది మద్రాసు షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్స్ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 51 ప్రకారం లేబర్ కమీషనర్ నిర్ణయమే అంతిమమని, ఏ కోర్టులోనూ సవాలు చేయలేమని పేర్కొన్న సెక్షన్ 51 ప్రకారం సెర్షియోరారీని తొలగిస్తారా లేదా- మన రాజ్యాంగం ప్రకారం దాన్ని అస్సలు తొలగించగలిగితే- అనే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయడం అనవసరం. ఇటువంటి చట్టబద్ధమైన నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ, ఉన్నత న్యాయస్థానం రిట్ జారీ చేసే అధికారాన్ని పూర్తిగా కోల్పోదని, అయితే ఆ ఉత్తర్వును జారీ చేసిన ట్రిబ్యునల్ లో స్పష్టమైన అధికార లోపం లేదా దానిని సేకరిస్తున్న పార్టీలో స్పష్టమైన మోసం కారణంగా మాత్రమే అది అలా చేయగలదని ఐజాక్స్ అంగీకరించాడు (2). ఫలితంగా మా అభిప్రాయం ప్రకారం అప్పీలు విజయవంతమై హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పను రద్దు చేయబడి లేబర్

కమీషనర్ ఉత్తర్వులు ధృవీకరించబడింది. ప్రతివాది గైర్హాజరైనందున, ఈ కేసు పరిస్థితులలో, ఖర్చుల కొరకు ఏదైనా ఆర్డర్ చేయడం సముచితం అని మేం భావించడం లేదు.

అప్పీలుదారు ఏజెంట్: పి.. కె. ముఖర్జీ

([1]) బోర్డ్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషన్ v. రైస్ మరియు ఇతరులు, [1911] ఏ.సి. 179.

([2]) కలోనియల్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఆస్ట్రేలేషియా v. రాబర్ట్ విల్లన్, 5 పి.సి. ఆపిల్స్, 417.